

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-104 30 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked m.m. (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt – Taxering

Nr 13 1982 - Årg. 12

Regeringsrättens dom den 10 maj 1982 med anledning av överklagat förhandsbesked

Strösocker i enkilospåsar och större förpackningar ansågs inte ha genomgått sådan förädling som utgör hinder för tillämpning av den särskilda lagervärderingsregeln för råvaror och stapelvaror RSV/FB Dt 1982:20

1 Ansökningen

I ärendet anförde Svenska Sockerfabriks Aktiebolaget¹ bl a följande.

Sockerbolagets varulager består till stor del av rå- och stapelvaror, varmed avses varor, som undergått mycket liten grad av förädling och för vilka en ständig efterfrågan finns och på grund därav även kontinuerliga prisnoteringar. Bolagets största produkt är strösocker, för vilket världsmarknadsnotering finns. Bolaget har emellertid inte hittills använt supplementärregel II för strösocker i förpackningar.

Sockerbolaget får därför hemställa om rättsnämndens uttalande huruvida supplementärregel II kan tillämpas på strösocker i säckar på 40-50 kg, konsumentförpackningar på 1-2 kg samt bitsocker. Bolaget anser för sin del att bearbetningsgraden för på olika sätt förpackat strösocker är så ringa att även denna varugrupp bör kunna hänföras till rå- och stapelvara.

1. För Sockerbolagets huvudprodukt — strösocker K5 — gäller sedan 1980-07-01 följande priser exkl. moms:

<i>Kvalité</i>	<i>Förpackningsstorlek</i>	<i>Pris per 100 kg</i>
K5 Bulk	—	301:-
K5 Storsäck	1 000 kg	303:-
K5 papperssäck	50 kg	304:-
K5 papperssäck	40 kg	305:-
K5 papperssäck	25 kg	312:-
K5 påse	2 kg	317:-
K5 påse	1 kg	322:-

¹ Publicerat med bolagets medgivande.

**RSV/FB Dt
1982:20**

2. Sockerbolaget framställer bitsocker enligt två olika metoder, vilka redovisas nedan.

- a) Vid de svenska betbruken tillverkat strösocker fuktas med vattenånga, varefter det formas, torkas och förpackas.
- b) Svenskt eller utländskt råsocker raffinerats till ett utgångsmaterial, vilket skiljer sig från det svenska strösockret bl.a. genom sin annorlunda kristallstorlek. Utgångsmaterialet behandlas därefter som strösocker under a) ovan.

Emballagekostnaden för bitsocker i 1-kilos förpackningar uppgår till mellan 21 och 23 öre per kilo enligt beräkning vid senaste bokslut 1980-04-30.

För bitsocker gäller sedan 1980-07-01 följande priser exkl. moms:

<i>Kvalité</i>	<i>Förpacknings- storlek</i>	<i>Pris per 100 kg</i>
Standard, papplåda	24 kg	393:-
Standard	1 kg	396:-
Snabb-bit	1 kg	396:-

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 18 september 1981 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Rosén, Blomqvist, Brissman, Enslöw, Gustafson, Nilsson, Heimer, Hallgren) följande förhandsbesked.

Nämnden finner att sökandebolagets lager av strösocker får anses hänförligt till sådana råvaror eller stapelvaror, som avses i punkt 2 åttonde stycket av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen. Det förhållandet att strösockret förpackas kan inte föranleda till annan bedömning. Bitsocker får däremot anses ha undergått en sådan förädling att sökandebolagets lager därav inte kan anses hänförligt till sådana råvaror eller stapelvaror som avses i ovannämnda anvisningspunkt.

På grund härav förklarar nämnden att sökandebolaget äger tillämpa den för råvaror och stapelvaror särskilda värderingsregeln endast beträffande sitt lager av strösocker.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade taxeringsintendenten att förhandsbeskedet skulle ändras så att strösocker i förpackningar mellan 1 och 25 kg inte skulle anses hänförligt till råvaror eller stapelvaror.

I dom den 10 maj 1982 beslöt regeringsrätten (Wieslander, Reuterswärd, Ericsson, Engblom, Tottie) att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Regeringsrättens dom den 30 mars 1982 med anledning av överklagat förhandsbesked

Vid tillämpning av bestämmelserna i punkt 2 e anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen för bestämmande av högsta möjliga pensionsutfästelser som skall rymmas inom allmän pensionsplan och tryggas av fåmansbolag genom avdragsgill avsättning till pensionsstiftelse eller avdragsgill försäkringspremie — för delägare i fåmansbolaget som tillika var anställda i bolaget — har planen för industrins och handelns tilläggs pension för tjänstemän (ITP-planen) ansetts få tjäna som förebild

**RSV/FB Dt
1982:21**

1 Ansökningen

I ansökningen anförde X AB bl a följande.

Undertecknat aktiebolag, X AB, bedriver konsulterande verksamhet. I bolaget finns anställda Y och Z. Y och Z är makar. Bolagets samtliga aktier äges av Y och Z. Bolagets bokslutsår är 1/1 — 31/12.

Som grund för vår förfrågan förutsätter vi att lönerna år 1980 är för Y 200 000 kronor och för Z 100 000 kronor. Dessa beräknade löner överensstämmer väl med arbetsinkomsterna i verksamheten tidigare år, som varit för

	Y	Z
år 1977	189 000 kr	100 000 kr
år 1978	200 000 kr	98 000 kr
år 1979	180 000 kr	102 000 kr

Under åren 1977 och 1978 drevs verksamheten delvis i annan företagsform än aktiebolag.

Y har tidigare varit anställd hos bolaget och hos andra arbetsgivare under 21 år. Z:s anställningstid är 11 år.

Y har från tidigare anställning fribrev genom SPP, som omfattar ålderspension från 65 år på 14 784 kr och änkepension på 3 780 kr. Å hans liv är dessutom tecknat en tjänstepensionsförsäkring som per 1980-12-31 efter under året erlagd helårspremie uppnår ett fribrevsvärde på 25 485 kr om året av ett fullt försäkringsbelopp på 52 738 kr om året. Försäkringen ger pension från 55 års ålder under 10 år till Y och lämnar samma belopp efter hans frånfälle till dess det gått 10 år från hans 55-årsdag eller

RSV/FB Dt
1982:21

från hans tidigare frånfälle. Försäkringen tecknades den 1 december 1975 av Y:s dåvarande arbetsgivare som tjänstepensionsförsäkring och har överlåtits till oss. Med hänsyn till innehållet i 8 §, andra stycket, lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) synes Y:s pensionsålder genom tecknandet av försäkringen vara 55 år.

Z har inga försäkrade tjänstepensionsförmåner. Hennes pensionsålder kan lägst vara 60 år.

Det är sannolikt att bolaget under bokslutsåret 1/1 – 31/12 1980 kommer att lämna avsevärt överskott. Bolaget planerar att använda överskottet för att trygga pension åt Y och Z genom premiebetalning till försäkringsbolag eller avsättning till pensionsstiftelse per 1980-12-31.

För att få klarlagt var gränserna för premiebetalning eller avsättning ligger anholder vi om förhandsbesked om den tolkning av gällande lagstiftning, som vi anger i bilagor, kan användas då vi i samband med bokslutet 1980-12-31 bestämmer avsättningens storlek. Förfrågan avser maximala pensionsbelopp och pensionsålder.

För beräkningen av intjänt pension hänvisar vi till beräkningsregler i departementschefsytttrandet 1976/77:48 sid 59.

I bilagan har vi räknat fram de högsta årliga pensionsbelopp pensionsutfästelserna kan lämna. Vi ber om förhandsbesked att dessa belopp får tryggas genom avdragsgill avsättning eller avdragsgill premie. I andra hand ber vi få veta, hur en riktig beräkning skall göras, om vår kalkyl icke skulle överensstämma med innehållet i lagen.

X AB hade till ansökningen fogat två bilagor med beräkning av högsta möjliga pensionsutfästelser för Y och Z och en kommentar till nämnda beräkning. För Y uppgavs pensionsåldern 55 år och för Z 60 år.

X AB hade vidare ingivit följande förslag till pensionsutfästelse.

Pensionsutfästelse

X AB utfäster sig härmed gentemot NN att lämna honom pension i form av

ålderspension från ... års ålder med A kr om året. Pensionen minskas från 65 års ålder till B kronor om året,

förtidspension vid arbetsoförmåga med C kr om året utöver förmåner enligt lagen om allmän försäkring och

änkepension till hans hustru NN så länge hon lever efter hans frånfälle med D kr om året.

För förtidspensionen gäller i tillämpliga delar SPP:s försäkringsvillkor.

Pensionen är helt intjänt. Den utbetalas med fullt belopp, även om tjänsten upphör innan rätt till pension inträder.

Pensionen utbetalas månadsvis i efterskott. Ålderspensionen

utbetalas första gången för månaden efter den NN fyller ... år. Det lägre beloppet betalas första gången för den månad, då NN fyller 65 år. Änkepensionen betalas första gången för månaden efter NN:s frånfälle.

RSV/FB Dt
1982:21

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 27 mars 1981 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Berglöf, Blomqvist, Brissman, Enslöw, Gustafson, Linderberg, Hallgren, Toftered) följande förhandsbesked.

Frågorna i ärendet avser tillämpning av bestämmelser i punkt 2 e anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen. X AB, som inte gjort pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan, önskar besked angående avdragsrätt för kostnader för att trygga vissa pensionsåtaganden. Åtagandena avser Y och Z som är anställda i sökandebolaget och innehavare av samtliga aktier i bolaget. I åtagandena avses inräknas arbetstagarnas anställningstid såväl hos X AB som hos tidigare arbetsgivare. Tryggandet avses ske genom pensionsförsäkring eller avsättning till pensionsstiftelse. De förmåner som avses bli tryggade är ålderspension, förtidspension och efterlevandepension.

Av första stycket nämnda anvisningspunkt framgår att kostnader för att trygga pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan är avdragsgilla under förutsättning att högsta pensionsmedförande lön och ålderspensionens storlek inte överstiger vissa i tredje stycket angivna gränser. Av första stycket framgår vidare att med åtagande enligt allmän pensionsplan avses — i fall där pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan inte föreligger — även bl a pensionsåtagande för förmåner som ryms inom vad som är sedvanligt enligt allmän pensionsplan i fråga om arbetstagare med motsvarande uppgifter eller hans efterlevande om åtagandet tryggas på det sätt som angivits i ansöknings. Ansöknings avser kostnader för att trygga åtaganden för förmåner, som skall rymmas inom allmän pensionsplan.

Enligt planen för industrins och handelns tilläggspension för tjänstemän (ITP-planen), vilken plan enligt vad som framgår av utredningen i ärendet får tjäna som förebild för det med ansöknings avsedda pensionsåtagandet, utgår pension till efterlevande endast så länge den efterlevande inte gifter om sig. För att förmånen såvitt avser efterlevandeskydd skall kunna rymmas inom vad som är sedvanligt enligt allmän pensionsplan skall alltså denna förmån upphöra vid omgifte. Nämnden förklarar därför att tryggande av efterlevandepension får ske genom försäkring endast under förutsättning att denna begränsning kan iakttas.

Kostnad för tryggande av pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan och som avser arbetstagare — huvuddelägare är enligt femte stycket angivna anvisningspunkt avdragsgill endast till den del kostnaden avser avgång vid 60 års ålder eller senare. Om särskilda skäl föreligger kan riksskatteverket efter ansökan medge undantag från denna regel. Vidare gäller enligt 8 § andra stycket ikraftträdandelagen (1975:1348) att avdrag

RSV/FB Dt
1982:21

för pensionskostnad för sådan arbetstagares avgång före 60 års ålder medges om skriftlig utfästelse om lägre pensionsålder lämnats senast den 22 november 1976. Sistnämnda bestämmelse avser det fall att arbetstagaren i enlighet med pensionsplan fått skriftlig utfästelse om den lägre pensionsåldern senast nämnda dag. Enbart det förhållandet att dessförrinnan tecknad tjänstepensionsförsäkring utfaller från 55 års ålder innebär inte att en planpension kan utgå före 60 års ålder. På grund härav och då riksskatteverket inte medgett lägre pensionsålder än 60 år förklarar nämnden att Y:s lägsta pensionsålder vid avdragsgillt tryggnade i enlighet med plan utgör 60 år.

I ITP-planen finns vissa gemensamma bestämmelser för pensionsförmånerna, bl a om pensionsgrundande tjänstetid och om fribrev. Såvitt avser pensionsgrundande tjänstetid föreskrivs att sådan tid tillgodoräknas tjänstemannen under tid då ITP-planen gäller för honom, dock tidigast från och med månaden efter den han fyller 28 år. Då åtagandet avser förmåner som skall rymmas inom vad som är sedvanligt enligt allmän pensionsplan saknas anledning att beräkna pensionsgrundande tjänstetid på annat sätt än som föreskrivs i ITP-planen. Nämnden besvarar den ställda frågan angående sådan tid i enlighet härmed.

Vidkommande frågan om underlag för beräkning av pensionsförmånernas storlek förklarar nämnden att underlaget skall bestå av utgångspunkt i faktiskt utbetald lön till Y och Z. Beträffande storleken av pensionsförmånerna är i anvisningspunktens första stycke föreskrivet att dessa skall rymmas inom vad som är sedvanligt enligt allmän pensionsplan i fråga om arbetstagare med motsvarande uppgifter eller hans efterlevande. Anvisningspunktens tredje stycke anger härvid endast att förmånsnivån inte får överstiga viss föreskriven nivå. Nämnden förklarar därför att förmånsnivåerna beträffande Y och Z skall beräknas med utgångspunkt i vad som föreskrivs i ITP-planen.

I det föregående har framhållits att det i ITP-planen finns vissa gemensamma bestämmelser för pensionsförmånerna, bl a om fribrev i det fall tjänsteman slutar sin anställning före pensionsåldern. Mot bakgrund av dessa föreskrifter förklarar nämnden att avdrag för tryggnade av pensionsförmåner skall vara begränsat till belopp som är lika med kostnaderna för pensionsförmåner som omfattas av fribrev enligt ITP-planen vid räkenskapsårets utgång samt att beträffande avdragsrätten såvitt avser Y, från detta kapitalvärde skall avräknas värdet av försäkring i SPP och vidare värdet av före beskattningsårets ingång betald, den 15 januari 1975 tecknad tjänstepensionsförsäkring i Skandia till den del denna senare försäkring enligt ursprungligt tecknat avtal avses utfalla efter uppnådd pensionsålder av 60 år.

Suppleanten Hallgren anmälde skiljaktig mening såvitt avser efterlevandepension och anförde i denna fråga:

I fråga om efterlevandepension till make gäller enligt ITP-planen att sådan pension i princip upphör om efterlevande maken ingår nytt äktenskap. Tryggnade av efterlevandepension genom pensionsförsäkring hos annan försäkringsgivare än SPP kan, med de försäkringstekniska grunder som är stadfästa för sådan försäkringsgivare, inte begränsas så, att efterlevandepen-

RSV/FB Dt
1982:21

sionen upphör vid omgifte. Det förutsättes att X AB, såvitt angår tryggande genom pensionsförsäkring, avser att teckna denna i annat bolag än SPP.

Efterlevandepension som inte upphör vid omgifte utgör formellt en avvikelse från ITP-planen. Sådan avvikelse har inte berörts i lagtexten eller förarbetena. Materiellt synes avvikelsen inte vara av någon större betydelse. Det antal fall, där omgifte föreligger, torde vara ringa. I sammanhanget må observeras, att SPPs Allmänna Försäkringsvillkor av år 1979 under § 14 innehåller en anmärkning av innebörd att efterlevandepension till make inte upphör om omgifte sker sedan maken fyllt 60 år förutsatt att äktenskapet varat mer än fem år eller att gemensamma barn finns. Vidare lär fall förekomma, där efterlevandepensionen inte upphör vid omgifte av den anledningen, att vetskap om omgifte inte föreligger, t ex då vigsel skett utomlands och underrättelse därom uteblivit. I praktiken är således regeln om efterlevandepensionens upphörande vid omgifte inte gällande i full utsträckning. Skillnaden mellan en efterlevandepension som är livsvarig och en som upphör vid omgifte enligt ITPs och SPPs regler synes sammantaget i praktiken inte vara större än att den förra borde kunna rymmas inom vad som är sedvanligt enligt den allmänna pensionsplanen ITP.

Jag anser därför att den i ärendet aktuella pensionsutfästelsen till efterlevande make, oavsett sökandenas ålder, bör kunna tryggas genom efterlevandepensionsförsäkring, som inte upphör vid omgifte, med premier avdragsgilla enligt den sk huvudregeln i första stycket av punkt 2 e anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade X AB att förhandsbesked skulle lämnas enligt ansökningen i de delar som förhandsbeskedet avvek därifrån.

I dom den 30 mars 1982 beslöt regeringsrätten (Wieslander, Nordlund, Hilding, Wahlgren, Tottie), som anmärkte att den för Y gällande tjänstepensionsförsäkringen rätteligen tecknats den 15 januari 1976, att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

RSV/FB Dt
1982:22

Regeringsrättens dom den 23 juni 1982 med anledning av ett överklagat förhandsbesked

Ett svenskt aktiebolag ägde aktier i ett iranskt aktiebolag, vilka uppgavs ha förlorat sitt värde. Avdrag för en planerad nedskrivning på grund härav förklarades inte få ske, eftersom det inte ansågs visat att förlusten var definitiv

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärendet framgick bl a följande.

AB X drev sedan lång tid tillbaka rörelse i Iran. Rörelsen övertogs 1977 av ett iranskt aktiebolag vari AB X ägde 70 % och två iranska banker 15 % vardera. Aktiekapitalet uppgick till 200 000 000 rials (1 rial = ca 6 öre). På grund av de oroligheter som uppstod i Iran 1978 kunde AB X inte längre genom egna beslut påverka utvecklingen i dotterbolaget. Verksamheten i dotterbolaget började gå sämre och vid utgången av april 1980 var hela det egna kapitalet förbrukat. AB X önskade därför få dotterbolaget försatt i konkurs, men de iranska delägarna och kreditgivarna motsatte sig detta eftersom de befarade att "revolutionskommittéerna" skulle komma att motsätta sig en konkurs. Revolutionskommittéerna godtog inte heller att de iranska delägarna övertog AB X:s aktiepost. Den enda möjlighet som då återstod var att genomföra en rekonstruktion av dotterbolaget. Denna innebar bl a att aktiekapitalet i bolaget nedsattes till 23 000 000 rials. Av nedsättningen belöpte ett belopp motsvarande drygt 7,6 milj kr på AB X:s innehav. Härfter höjdes aktiekapitalet åter till 200 000 000 rials genom nyteckning av två iranska banker.

Efter den beslutade kapitalökningen innehade AB X endast 8,05 % av aktierna i dotterbolaget och ansåg sig vara utan möjlighet att påverka ledningen av bolaget. Det framstod för AB X som om bolaget förlorat hela det tillskjutna aktiekapitalet.

AB X önskade förhandsbesked att bolaget var berättigat till avdrag för anskaffningskostnaden för aktierna i det iranska bolaget, ca 8,6 milj kr. Alternativt anhöll bolaget om besked att det var berättigat till avdrag för ett belopp om ca 7,6 milj kr motsvarande den på bolaget belöpande delen av nedsättningen av aktiekapitalet i det iranska bolaget.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 18 september 1981 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Rosén, Blomqvist, Brissman, Enslöw, Gustafson, Nilsson, Heimer, Hallgren) följande förhandsbesked.

AB X:s innehav av aktier i det iranska bolaget får anses betingat av den rörelse AB X bedriver. En definitiv förlust på AB X:s aktier i det iranska bolaget får vid sådant förhållande anses utgöra driftförlust. AB X har emellertid inte visat att en definitiv förlust föreligger. På grund härav förklarar nämnden, att AB X inte äger att vid 1982 års taxering tillgodoföra sig avdrag för nedskrivning av aktierna.

**RSV/FB Dt
1982:22**

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade AB X att det skulle förklaras berättigat till avdrag.

I en dom den 23 juni 1982 gjorde regeringsrätten (Reuterswärd, Mueller, Brink, Widmark) ej ändring i förhandsbeskedet.

Regeringsrådet Hellner var skiljaktig och anförde:

Med de i ansökningen om förhandsbesked angivna förutsättningarna, särskilt att intet av det iranska bolagets nuvarande aktiekapital emanerar från AB X och att AB X berövats möjligheterna att utöva inflytande i det iranska bolaget samtidigt som övriga aktieägare i detta vägrat överta AB X:s aktier däri och AB X förbjudits att överlåta dem till någon annan, framstår AB X:s ägande av aktierna som en innehållslös formalitet, medan realiteten är att AB X slutgiltigt förlorat de värden som aktierna i det iranska bolaget representerat.

Med ändring i denna del av riksskatteverkets överklagade beslut ger jag det förhandsbeskedet att AB X får vid 1982 års taxering tillgodoföra sig avdrag för nedskrivning av aktierna i det iranska bolaget i enlighet med AB X:s i första hand framställda yrkande.

**RSV/FB Dt
1982:23**

Regeringsrättens dom den 12 maj 1982 med anledning av ett överklagat förhandsbesked

Ett aktiebolag, som var dotterbolag till ett annat aktiebolag, hade tidigare fått ett förhandsbesked¹ om att anskaffningsvärdet för byggnaderna på en tomträttsfastighet som hade förvärvats från moderbolaget skulle jämkas. Nu har förklarats att de årliga värdeminskningssavdragen får beräknas så att byggnaderna kan skrivas av på samma tid som om de hade varit kvar hos moderbolaget

1 Ansökningen

I ansökningen anfördes bl a följande.

Undertecknat bolag, A AB, är ett helägt dotterbolag till B AB. Vår verksamhet består i återförsäljning av moderbolagets produkter.

Moderbolaget innehar sedan år 1963 med tomträtt fastigheten X. På denna fastighet har moderbolaget uppfört kontors- och verkstadsbyggnader, vilka allt sedan de färdigställdes i sin helhet uthyrt till oss.

Vårt moderbolag har förklarat sig villigt att överlåta fastigheten på oss till en köpeskilling motsvarande det verkliga värdet. Köpeskillingen kommer att överstiga moderbolagets skattemässiga restvärde 2 950 968 kr.

I ett tidigare förhandsbesked har Riksskatteverkets nämnd för rättsärenden förklarat att vårt bolag vid beräkning av värdeminskningssavdrag för byggnad på fastigheten som anskaffningsvärde får ta upp endast det värde, som vid överlåtelsen kvarstår i beskattningsavseende oavskrivet hos moderbolaget. Förhandsbeskedet överklagades av oss. I en dom 1979-02-07 lämnade Regeringsrätten besvären utan bifall.

Ovanstående förhandsbesked behandlar inte frågan om hur stora årliga värdeminskningssavdrag på byggnaderna som efter eventuellt förvärv kan medges oss vid framtida taxeringar. Det är angeläget att vi har full visshet härom innan definitivt beslut fattas.

Vi anhåller därför att rättsnämnden i förhandsbesked meddelar att vi får göra de värdeminskningssavdrag som skulle ha tillkommit vårt moderbolag om detta fortfarande ägt byggnaderna. Som skäl härtill vill vi anföra att den nuvarande användningen kommer att vara oförändrad.

¹ RSV/FB Dt 1979:8

Om värdeminskningssavdrag beräknas utifrån en oförändrad procentsats på det nya avskrivningsunderlaget skulle detta innebära ett degressivt avskrivningssystem i strid med principen att värdeminskningssavdragen skall bestämmas av byggnadernas ekonomiska livslängd.

**RSV/FB Dt
1982:23**

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 18 september 1981 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Rosén, Blomqvist, Brissman, Enslöw, Nilsson, Heimer, Hallgren) följande förhandsbesked.

Nämnden förklarar att A AB har rätt att beräkna ifrågavarande byggnaders årliga värdeminskningssavdrag så att byggnaderna kan skrivas av på samma tid som om de varit kvar i moderbolaget B AB:s ägo.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade allmänna ombudet för mellankommunala mål att förhandsbeskedet skulle ändras på så sätt att A AB förklarades äga rätt till avdrag efter en procentsats bestämd med hänsyn till den tid byggnaden ansågs kunna utnyttjas.

I en dom den 12 maj 1982 gjorde regeringsrätten (Wieslander, Reuterswärd, Ericsson, Engblom, Tottie) ej ändring i förhandsbeskedet.

